

[Poulsgaard.]

forstået partiet. Netop det konservative folkeparti må da kunne støtte et forslag af denne art.

Som sagt, jeg fik ikke noget at sige tak for, men vi vender tilbage.

Så har vi det konservative lovforslag, og om det vil jeg da gerne sige, at såfremt det lovforslag, som fremskridtspartiet har fremsat, ikke bliver vedtaget, og det er der ikke meget, der tyder på, vil vi da absolut støtte de intentioner, der ligger i det konservative forslag, og hermed være sagt, at vi vil støtte lovforslaget.

Jeg skal ikke forlænge debatten, for dette er jo tidsspilde, og de ærede medlemmer har jo også alle sammen travlt med at komme hjem fredag eftermiddag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg havde ikke noget at sige tak for, sagde hr. Poulsgaard. Jeg har forstået, sagde hr. Poulsgaard, at der ikke er noget flertal i tinget for dette. Så kan jeg forstå, at det at genfremsætte et lovforslag den ene gang efter den anden skal ses som et led i fremskridtspartiets kamp mod papirussenet, mod omsvøberiet i dansk offentligt liv.

Den fg. formand (K. J. Mortensen):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. 229 har ordet.

Ninn-Hansen (KF):

Til hr. Poulsgaard vil jeg blot sige, at vi har da forhåbentlig alle sammen lidt at sige tak for. Vi har i hvert fald ikke det rigtige kunstnersind, hvis ikke vi synes at have en tilbøjelighed til det.

Jeg vil i hvert fald gerne sige tak for en debat, der måske har lettet lidt af tågen, men også kun lidt. Og så må vi jo tage fat på ny. Det var fru Birte Weiss, der brugte udtrykket, at hun ikke ville give anledning til en tågedebat. På dette ene punkt er vi altså ganske enige.

Formålet med det lovforslag, der her er fremsat, er selvfølgelig at opnå en klar stilling og en værdig stilling med hensyn til bevillinger: om det er folketinget igennem ministerens ansvar, der kan være bestemmende, eller om man skal overlade det til andre. Der er vel 4 partier, der klart har

sagt, at det er noget, som ministeren ikke må blande sig i, det er noget, som folketinget ikke skal kunne blande sig i. Der skal vælges en bestyrelse, og så kan den dele ud af pengene. Sådan forstår jeg 4 af ordførerne. Det er et standpunkt, og jeg skal egentlig ikke gå ind på det, der er blevet sagt hverken af hr. Bernhard Baunsgaard eller af de tre venstreorienterede partiers ordførere i den forbindelse, fordi jeg erkender, at det er et klart standpunkt. Vi er uenige, men det er i orden.

Derimod er det selvfølgelig ikke i orden, når nogen begynder at sige, at det vil være et angreb på ytringsfriheden at gennemføre en ordning, så en minister har et ansvar for en bevilling. Det er simpelt hen vrøvl at antyde noget i den retning, og det kan selvfølgelig heller aldrig være i modstrid med grundloven, at en lovgivende forsamling og den minister, der har ansvaret, har beføjelser til at være bestemmende. Det har vi på en række andre områder, så det skal jeg ganske lade ligge.

Der var også klare udtalelser fra fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne vedrørende lovforslagets principper, måske lidt mindre klare fra fru Mette Madsen, men det håber jeg vi kan opklare. Fru Mette Madsen havde nemlig en efter min opfattelse noget besynderlig bemærkning, der lød: forslaget har mistet sin aktualitet og burde have været trukket tilbage. Fru Mette Madsen og ministeren har selvfølgelig ret i, at den konkrete anledning, der blev nævnt af ministeren, er fjernet i første omgang, og hvis det var det, fru Mette Madsen mente, er det også i orden, men det er tilføjelsen: burde have været trukket tilbage. Vil det sige, at fru Mette Madsen er tilfreds med den lovgivning, vi har i dag, hvor vi på ny kan komme ud i samme situation? Det vil jeg ærlig talt gerne have at vide, for det kan jo være ret afgørende for det fremtidige arbejde med denne sag, om venstres stilling er den, at man skal sikre sig en lovgivning, så man kan standse et uvæsen som det, Thorsens provokation gav anledning til. Men ellers synes jeg, det var klare udtalelser, og skal så vende tilbage til fru Birte Weiss og ministeren.

Fru Birte Weiss siger, at man må ikke risikere en politisk styring af filmkunsten. Hvad så med teatrene? Vil fru Birte Weiss